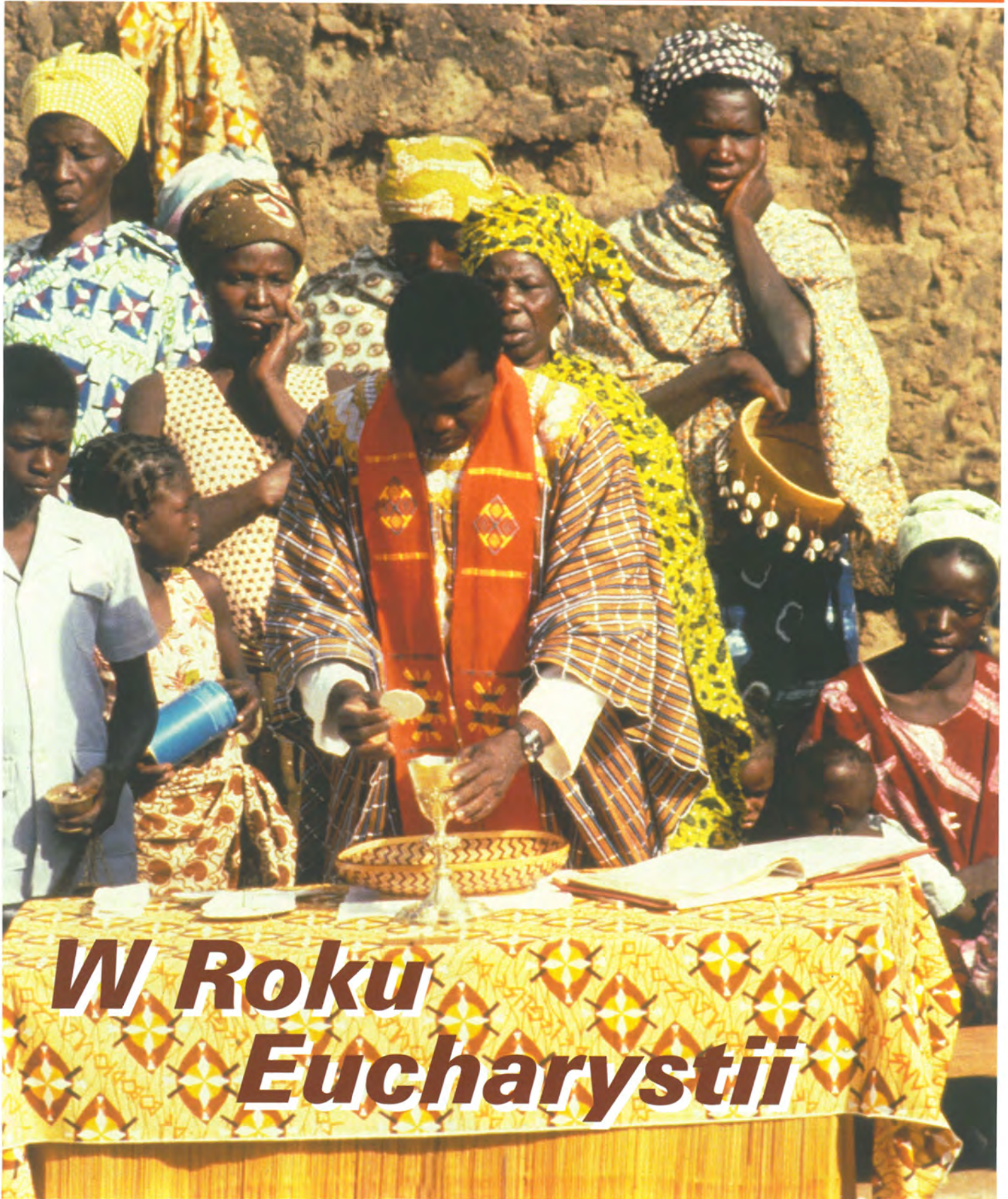

misyjne drogi

***W Roku
Eucharystii***

Nr 5/113 wrzesień – październik rok 23/2005

Jan Paweł II

Misja: Chleb łamany za życie świata
Orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2005 r. 3

Ks. Paweł Bortkiewicz TChr
Misje i Eucharystia – łamany chleb za życie świata 6

Być misjonarzem oznacza oddać siebie samego
Rozmowa z kardynałem Philippem Barbarinem, arcybiskupem Lyonu 9

Łamiąc się chlebem – w Brazylii
Rozmowa z o. Janem Kotem OMI oraz o. Luizem Antonio de Melo OMI z Brazylii 13

O. Józef Leszczyński OMI
Stać się chlebem łamanym dla braci
Niezwykły testament Jana Pawła II 16

O. Wojciech Popielewski OMI
Niewiasta Eucharystii 19

Bóg sam powołuje i posyła
Rozmowa z ks. abp. Henrykiem Hoserem SAC .. 22

Listy misjonarzy 28

Zaproszenie do Meksyku 34

Wiadomości misyjne 37

O. Marcin Wrzos OMI
Chrystus bliski każdemu człowiekowi
Festiwal życia w Kodniu 44

S. Tadea-Józefa Augustyn OP
Przepiękna uroczystość 46

Papieskie Intencje Misyjne 48

O. Ludwik Stryczek OMI
Głosić i świadczyć o Chrystusie 50

Redakcja
Zapraszamy do wznowienia prenumeraty 51

Okładka I:

Eucharystia w Kiri w Burkina Faso

Foto: K. H. Melters

Zdjęcie w środku:

Jan Paweł II w czasie procesji Bożego Ciała w Roku Jubileuszowym 2000 w Rzymie

Foto: KNA-Bild

Okładka IV:

W Peru. Radość z posiadanego chleba

Foto: KNA-Bild

Misyjne Drogi – dwumiesięcznik prezentujący pracę ewangelizacyjną, ze szczególnym uwzględnieniem działalności Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej

Niedziela Misyjna 23 X 2005 r.

Foto: PDM

**Eucharystia,
pozwalając zrozumieć
w całej pełni
sens misji,
skłania każdego wierzącego
a szczególnie misjonarzy,
by byli
„chlebem łamanym
za życie świata”**

Z orędzia Jana Pawła II
na Światowy Dzień Misyjny 2005 r.

Misja: Chleb łamany za życie świata

Papieskie orędzie na Światowy Dzień Misyjny 2005 r.

Drodzy Bracia i Siostry!

1. Światowy Dzień Misyjny w tym roku poświęconym Eucharystii pomaga nam lepiej zrozumieć eucharystyczny sens naszej egzystencji, przywołując na pamięć klimat panujący w Wieczerniku, kiedy Jezus w przeddzień swojej męki ofiarował światu samego siebie, „tej nocy, której został wydany,

wziął chleb i dzięki uczyniwszy, połamał i rzekł: »To jest Ciało moje za was [wydane]. Czyńcie to na moją pamiątkę!« (1 Kor 11, 23-24).

W niedawnym Liście apostolskim *Mane nobiscum Domine* zachęciłem do kontemplowania Jezusa, „Chleba łamanego” dla całej ludzkości. Biorąc z Niego przykład, również i my powinniśmy dawać życie za braci, zwłaszcza za najbardziej po-

W obozie dla czeczeńskich uchodźców w pobliżu Slepowska w 2000 r.

Foto: KNA-Bild

Pierwszą podróżą Benedykta XVI poza Rzym był wyjazd na Kongres Eucharystyczny w Bari, w którym bardzo pragnął uczestniczyć Jan Paweł II

Foto: KNA-Bild

trzebujących. Eucharystia nosi „znamię powszechności” i w sposób sakramentalny zapowiada, co nastąpi, „gdy wszyscy, którzy uczestniczą w ludzkiej naturze, odnowieni w Chrystusie przez Ducha Świętego, będą mogli, oglądając chwałę Bożą, zgodnie powiedzieć: »Ojciec nasz«” (*Ad gentes*, 7). Toteż Eucharystia, pozwalając zrozumieć w całej pełni sens misji, skłania każdego wierzącego, a szczególnie misjonarzy, by byli „chlebem łaamanym za życie świata”.

Ludzkość potrzebuje Chrystusa – „Chleba łaamanego”

2. W naszych czasach odnosi się wrażenie, że społeczeństwo ludzkie jest pogrążone w głębokich mrokach, a jednocześnie wstrząsane przez dramatyczne wydarzenia i nękane przez katastrofalne klęski żywiołowe. Ale podobnie jak „tej nocy, której został wydany” (1 Kor 11, 23), również i dzisiaj Jezus „łamię chleb” (por. Mt 26, 26) za nas i podczas celebracji eucharystycznych ofiaruje samego siebie pod sakramentalnym znakiem swojej miłości do wszystkich. Dlatego pragnęłam przypomnieć, że „Eucharystia nie jest tylko wyrazem komunii w życiu Kościoła; jest ona również programem solidar-

ności dla całej ludzkości” (*Mane nobiscum Domine*, 27); jest „chlebem z nieba”, który dając życie wieczne (por. J 6, 33), otwiera serca ludzi na wielką nadzieję.

Odkupiciel, który widząc tłumy potrzebujących, litował się nad nimi, „bo byli znękani i porzuceni, jak owce nie mające pasterza” (Mt 9, 36), pozostaje obecny w Eucharystii i dalej poprzez wieki okazuje litość ubogiej i cierpiącej ludzkości.

W Jego imię duszpasterze i misjonarze wyruszają na niezbadane szlaki, by wszystkim zanieść „chleb” zbawienia. Pobudza ich do tego świadomość, że ten, kto pozostaje zjednoczony z Chrystusem, będącym „w centrum nie tylko dziejów Kościoła, ale również historii ludzkości” (por. Ef 1, 10; Kol 1, 15-20, *Mane nobiscum Domine*, 6), może zaspokoić najgłębsze pragnienia ludzkiego serca. Tylko Jezus może w ludziach zaspokoić głód miłości i ugasić pragnienie

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelní.